

«Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης ὕστερον ὅμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' ατῆς καρπὸν ειρηνικὸν δικαιοσύνης» (Εβραίους,ιβ':11).

Η παιδεία που επιτρέπει ο Πατέρας Θεός στη ζωή των παιδιῶν Του, ἔχει σκοπὸ τον καθαρισμὸ τους ἀπὸ κάθε μολυσμὸ τῆς σάρκας και του πνεύματος, ἔτσι ὥστε να αποδειχθεῖ ὅτι εἶναι γνήσια και ὄχι νόθα παιδιὰ Του. Για τον λόγο αυτό, αὐτὴ ἡ παιδεία εἶναι μια ἐνδειξη ἀγάπης του Κυρίου προς το παιδί Του, σύμφωνα με το γραμμένο, 'Διότι ὄντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγώνει πάντα υἱόν, τον ὁποῖον παραδέχεται.'

(Εβραίους,ιβ':6). Στα πλαίσια αὐτῆς τῆς παιδείας, ο Κύριος επιτρέπει να ἔρθουν στη ζωή μας κάποιες δύσκολες καταστάσεις που μας θλῖβουν και δοκιμάζουν τὴ πίστη μας, ὥστε να αυξανόμαστε στην υπομονή και να ολοκληρωνόμαστε πνευματικά (Ιακώβου, α':2-4).

Ὅπως μας πληροφορεῖ το εἰσαγωγικὸ ἐδάφιο, ἀρχικὰ ἡ παιδεία δεν προξενεῖ χαρὰ ἀλλὰ λύπη, ὕστερα ὅμως αποδίδει σε αὐτοὺς που γυμνάζονται μέσω αὐτῆς, καρπὸ εἰρηνικὸ δικαιοσύνης. Ὅπως τα σιτηρὰ, ἐνὼ σπέρνονται το φθινόπωρο, θα περάσουν τις δύσκολες συνθήκες του χειμῶνα, με βροχές, ἀνέμους και χιόνια, πριν ολοκληρώσουν τὴν καρποφορία τους το καλοκαίρι, ἔτσι και ο χριστιανὸς για να καρποφορήσει πνευματικά, πρέπει να βιώσει ἀντίξοες συνθήκες που θα τον δυναμώσουν πνευματικά και θα τον κάνουν να ἀποκτήσει ἐμπειρίες με τις ὁποῖες θα οικοδομεῖται ἡ πίστη του στον Κύριο. Βέβαια ὅπως προϋπόθεση για να τελεσφορήσει ἡ καρποφορία των σιτηρῶν εἶναι ἡ καλὴ γη, το νερό και τὸ φῶς, που παρέχουν τὴν ἀπαραίτητη τροφή, ἔτσι και για να μπορέσει ο χριστιανὸς να ἀντιμετωπίσει τις ἀντίξοες συνθήκες και να τελεσφορήσει ἡ καρποφορία του, πρέπει να τρέφεται πνευματικά με τον λόγο του Κυρίου και να ἐπικοινωνεῖ ἀδιάλειπτα με τον Τριαδικὸ Θεό, μέσω των δια του Ἁγίου Πνεύματος προσευχῶν. Ἐτσι με τὴν παρουσία του Κυρίου μέσα του και τὴ δύναμη του Ἁγίου Πνεύματος, θα ἀντιμετωπίζει νικηφόρα κάθε δοκιμασία και θα ἀπολαμβάνει μετὰ τον εἰρηνικὸ καρπὸ τῆς.

Συνεχίζοντας θα αναφέρουμε γραφικὰ παραδείγματα ἀνθρώπων του Θεοῦ που υπέμειναν τὴν παιδεία που ἐπέτρεψε ο Κύριος στη ζωή τους και στη συνέχεια ἀπόλαυσαν τον εἰρηνικὸ καρπὸ που τους ἀπέδωσε.

Πρῶτο παράδειγμα αναφέρουμε αὐτὸ του Ἰωσήφ. Ὅπως διαβάζουμε στο βιβλίο τῆς Γένεσης, τον Ἰωσήφ τον φθόνησαν τα ἀδελφία του και ἐνὼ ἤθελαν να τον θανατώσουν, τελικὰ τον πούλησαν σε ἐμπόρους

Μαδιανίτες, οι οποίοι τον έφεραν στην Αίγυπτο και τον πούλησαν σε ένα αυλικό του Φαραώ, τον Πετεφρή. Όμως ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ και τον ευόδωνε σε ότι έκανε. Αυτό το διέκρινε ο Πετεφρής, γι' αυτό τον κατέστησε επιστάτη σε όλα όσα είχε στον οίκο του. Στη συνέχεια η γυναίκα του Πετεφρή επιθύμησε τον Ιωσήφ και τον προκαλούσε κάθε μέρα να κοιμηθεί μαζί της, αλλά εκείνος αρνιόταν λέγοντάς της ότι αυτό είναι μεγάλο κακό εναντίον του άντρα της και αμαρτία εναντίον του Θεού. Αυτή όταν διαπίστωσε ότι ο Ιωσήφ δεν ενδίδει στις ορέξεις της, τον συκοφάντησε ότι δήθεν προσπάθησε να τη βιάσει και ο Ιωσήφ κατέληξε στη φυλακή. Ο Κύριος επέχεε έλεος στον Ιωσήφ και τον ευόδωνε σε όσα έκανε, γι' αυτό βρήκε χάρη μπροστά στον αρχιδεσμοφύλακα και του ανέθεσε την ευθύνη όλων των φυλακισμένων. Στη συνέχεια ο Ιωσήφ εξήγησε τα ενύπνια που είδαν δύο αυλικοί του Φαραώ, που ήταν φυλακισμένοι μαζί του, σύμφωνα με τα οποία ο ένας θα αποκαθίστατο στη θέση του και ο άλλος θα θανατωνόταν. Τα ενύπνια επαληθεύθηκαν στην πραγματικότητα όπως εξηγήθηκαν από τον Ιωσήφ. Όταν μετά από δυο χρόνια είδε και ο Φαραώ την ίδια νύχτα δύο ενύπνια, τα οποία κανένας μέσα από το βασίλειό του δεν μπορούσε να τα εξηγήσει, τότε ο αποκατασταθείς αυλικός του σύστησε τον Ιωσήφ. Ο Φαραώ διέταξε και φέρανε τον Ιωσήφ, ο οποίος αφού τόνισε ότι την εξήγηση την δίνει όχι αυτός αλλά ο Θεός, του είπε σαν ερμηνεία των ενυπνίων, ότι θα έρθουν 7 έτη αφθονίας και 7 έτη πείνας και γι' αυτό του πρότεινε να βάλει έναν άνθρωπο φρόνιμο να διαχειριστεί τα 7 χρόνια αφθονίας, αποθηκεύοντας τις επιπλέον ποσότητες σιτηρών, για να διατηρηθεί η ζωή στα χρόνια της πείνας. Ο Φαραώ διόρισε τον Ιωσήφ γι' αυτό το έργο και τον έβαλε υπεύθυνο σε όλα τα υπάρχοντα της Αιγύπτου. Τα ενύπνια επαληθεύτηκαν και έτσι ο Θεός σύστησε τον Ιωσήφ σαν διατηρητή της ζωής τόσο στην Αίγυπτο, όσο και στη γη Χαναάν που ζούσαν ο πατέρας με τα αδέρφια του και τις οικογένειές τους, τους οποίους τελικά ο Ιωσήφ μετέφερε κοντά του, στη γη Γεσέν της Αιγύπτου. Εκεί αυξήθηκαν πάρα πολύ και αποτέλεσαν τον λαό του Θεού που μετά από 400 χρόνια, ο Μωυσής οδήγησε προς τη Γη της επαγγελίας και μέσω του οποίου γεννήθηκε κατά σάρκα, ο Υιός του Θεού, Ιησούς Χριστός. Σαν συμπέρασμα λέμε ότι μπορεί ο Ιωσήφ να αδικήθηκε από τα αδέρφια του και τη γυναίκα του Πετεφρή, αλλά αυτός υπέμεινε τις ταλαιπωρίες και έμεινε πιστός στον Κύριο παρά τους δελεασμούς της αμαρτίας και παρόλο που μπήκε στη χειρότερη φυλακή, αυτό ήταν σύμφωνα με το τέλειο σχέδιο του Θεού, το

τελευταίο μέρος της δοκιμασίας, πριν του δοθεί η μεγάλη ευλογία. Οι άνθρωποι που επέτρεψε ο Κύριος να έρθουν κοντά του, αυτοί ήταν τελικά τα κατάλληλα πρόσωπα, που βοήθησαν τον Ιωσήφ, να φέρει εις πέρας αυτό που ο Κύριος σχεδίασε για τον ωφέλεια δική του, των οικείων του, του λαού που διοικούσε και το κυριότερο για να εκπληρωθεί η μέγιστη επαγγελία της ενανθρώπισης του Υιού του Θεού και μόνου σωτήρα, Ιησού Χριστού.

Άλλο γραφικό παράδειγμα είναι αυτό του Ιώ β. Ο Σατανάς ζήτησε την άδεια από τον Θεό να πειράξει τον Ιώ β, με το επιχείρημα ότι ο Ιώ β σέβεται τον Θεό εξαιτίας των δώρων που του παρέχει και ότι αν του τα αφαιρέσει τότε θα τον βλαστημήσει κατά πρόσωπο. Ο Θεός επέτρεψε στον διάβολο να τον δοκιμάσει και αυτός ενήργησε με τους ανθρώπους που επηρεάζει και τις δυνάμεις που διαθέτει, ώστε την ίδια μέρα να χάσει όλα τα ζώα του και να θανατωθούν οι περισσότεροι δούλοι, οι γιοί και οι κόρες του. Ο Ιώ β όταν πληροφορήθηκε από τους διασωθέντες δούλους, αυτά τα γεγονότα, διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε, και είπε, Γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω επιστρέψει εκεί· ο Κύριος έδωκε και ο Κύριος αφήρεσεν· είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον' (Ιώ β, α' :20-23). Ο Σατανάς ζήτησε και πήρε νέα άδεια να πειράξει και την υγεία του Ιώ β, οπότε και τον πάταξε με έλκος κακό από τις πατούσες μέχρι την κορυφή του. Όμως ο Ιώ β συνέχισε να υπομένει την παιδεία του, χωρίς να αμαρτάνει. Η δοκιμασία του συνεχίστηκε με τους τρεις φίλους του, οι οποίοι ενώ αρχικά όταν τον είδαν έκλαψαν και για 7 ημερόνυχτα έμειναν μαζί του χωρίς να λένε τίποτα, στη συνέχεια του είπαν επιχειρηματολογώντας ότι όλα αυτά του συνέβησαν εξαιτίας των αμαρτιών του. Τελικά έστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν του Ιώ β, αφού προσηυχήθη υπέρ των φίλων αυτού· και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ιώ β διπλάσια πάντων των όσα είχε πρότερον' (Ιώ β, μβ' :20), με αποτέλεσμα ο Ιώ β να αποτελεί ένα παράδειγμα πιστού ανθρώπου που υπέμεινε την δύσκολη παιδεία που επέτρεψε ο Κύριος και μετά θέρισε τον ειρηνικό καρπό της.

Τέλος αναφέρουμε και το παράδειγμα του πρώην διώκτη, αποστόλου Παύλου, στον οποίο ο Κύριος επέτρεψε μεγάλη παιδεία με θλίψεις, διωγμούς και παθήματα (Β' Κορινθίους, ια' :23-33), όμως απόλαυσε τον ειρηνικό καρπό της, τόσο στον εαυτό του, όσο με τη σωτηρία πάρα πολλών ψυχών, γι' αυτό πλήρης Πνεύματος Αγίου μας αναφέρει: 'Τις θέλει μας χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα;

Καθώς είναι γεγραμμένον, Ὅτι ἔνεκα σου θανατούμεθα ὅλην την ἡμέραν. Ελογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἀλλ' εἰς πάντα ταῦτα υπερνικῶ μεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Επειδὴ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί οὔτε δυνάμεις οὔτε παρόντα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε ἄλλη τις κτίσις θέλει δυνηθῆ να χωρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν (Ρωμαίους, γ' :35-39).

Συνοψίζοντας λέμε ὅτι εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον μας να υπομένουμε τὴν παιδεία που ἐπιτρέπει ὁ Κύριος στὴν ζωὴ μας, γιατί αὐτὴ ἐργάζεται καρπὸ ὁ ὁποῖος θα μείνῃ αἰῶνι. Ἀμήν.